

[Peter Brixtofte]

cip, at der tages udgangspunkt i borgernes behov og ønsker. Borgerne er på samme tid det offentliges kunder og aktionærer. Det offentlige er til for kundernes og ejernes skyld og ikke omvendt.

Det er derfor vigtigt, at borgerne i videst muligt omfang er med til at styre den offentlige sektors aktiviteter; og vi må understrege, at der faktisk er opnået mange resultater i de senere år. Det er f.eks. en glæde for Venstre, at brugerne i de senere år har opnået indflydelse og medansvar for driften af mange virksomheder inden for den offentlige sektor. Det gælder f.eks. inden for skoleområdet, hvor skolebestyrelser har fået stor indflydelse på, hvorledes den af byrådet besluttede økonomiske ramme skal udfyldes. En tilsvarende udvikling er i gang inden for daginstitutionsoverområdet, hvor der også i Folketinget er bred enighed om indførelse af bestyrelser med indflydelse og ansvar.

På alle disse områder er det vigtigt, at tildelelse af økonomiske ressourcer følger antallet af brugere, det vil sige antal skoleelever og antal daginstitutionsbørn. Hvis kommunerne samtidig i vidt omfang tillader et frit skolevalg og et frit valg af daginstitutioner, vil der opstå en sund konkurrence mellem f.eks. skolerne indbyrdes om at give eleverne de bedst mulige uddannelsesstilbud.

I regeringens moderniseringsredegørelse foreslås det at udvide området for brugerindflydelse til også at omfatte sygehusene. Vi har også her fået en handlingsplan fra Sundhedsministeriet vedrørende økonomiske styringsmodeller for det behandlende sundhedsvæsen. Sammenfattende er dette et oplæg til nogle gode forslag til, hvordan man i langt højere grad kan styre ressourceforbruget inden for sygehusvæsenet, således at det er i overensstemmelse med kundernes, det vil sige patienternes, ønsker.

Regeringen vil foreslå, at der i forbindelse med en kommende syghuslov gives borgerne adgang til frit at vælge sygehus i hele landet. Så peges der selvfølgelig på, at hvis det fører til, at patienten uden lægelig begrundelse vælger sygehus uden for sin amtskommune, kan der dog blive tale om en vis egenbetaling. Efter Venstres opfattelse er det absolut en sund tankegang, at borgerne får lov til at vælge mellem forskellige sygehuse. Det er nu engang patienterne, der betaler for driften af sygehusene, og det er derfor også rimeligt, at de gennem deres

valg af sygehus får indflydelse på, hvordan de økonomiske ressourcer fordeles. Jeg er heller ikke i tvivl om, at sund konkurrence mellem sygehusene indbyrdes ligesom inden for skolevæsenet vil føre til en bedre kvalitet af den service, som tilbydes patienterne. I den forbindelse er det væsentligt at understrege, at en god behandling ikke alene skal vurderes ud fra, om operationen lykkes eller ej, men også ud fra, hvordan patienten behandles før og efter operationen. Her tænkes ikke blot på, om maden er god, men også på, om der gives ordentlig information og venlig pleje.

Der er ingen tvivl om, at vi har alt for snævre faggrænser inden for sygehusvæsenet, og dem bør vi have løst op for. Også hensynet til lægernes uddannelsessystem kan give u hensigtsmæssig, dårligere behandling af patienterne. Det er f.eks. utilfredsstillende, at den enkelte patient ofte skal behandles af en ny læge hver dag. Der er ikke tvivl om, at konkurrence mellem sygehusene vil sætte patienten i centrum. Vi kan allerede i dag se, at fremkomsten af privathospitalerne har påvirket driften af de offentligt drevne hospitaler i positiv retning. Det gælder f.eks. det, at man har én læge, som følger patienten under hele sygdomsbehandlingen. Flere hospitaler inden for det offentlige har taget dette spørgsmål op og sagt: Jamen er det ikke mere hensigtsmæssigt, at man kun én gang skal forklare om sin sygdom, og at det er den samme læge, der sørger for, at man bliver behandlet ordentligt gennem hele systemet? Der er brug for nytænkning, og det må ikke blot være ressourcebesparende, men i og for sig også give den enkelte patient et trykkeligere forhold i behandlingen.

I det hele taget har debatten om privatisering påvirket den offentlige sektors udvikling positivt. Venstre er enig i, at den offentlige sektors opgaver må løses, hvor det sker bedst og billigst, uanset om det er i offentlig eller i privat regi. Venstre mener, at vi skal tage stilling fra opgave til opgave inden for det offentlige og vurdere, hvordan vi løser opgaven bedst. Jeg vil pege på, at ikke mindst inden for den tekniske sektor, på områder som drift af veje, rensningsanlæg, renovation osv., er en overvejelse om privatisering meget hensigtsmæssig. Det hænger bl.a. sammen med, at der kræves forskning, der kræves uddannelse og der kræves en teknisk viden, som man ikke vil være i besiddelse